

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. П., 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Иван Б. Бонев

Членове: Михаела Ат. Добрева
                      Станислава Б. Бозева

при участието на секретаря Таня В. Златева Зейнелова
в присъствието на прокурора Марин Н. Пелтеков
като разгледа докладваното от Михаела Ат. Добрева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20225300601113 по описа за 2022 година

С присъда № 55 от 10.03.2022 г. по н.о.х.д. № 20215330203581/ 2021 г.,
РС Пловдив е признал подсъдимата Б. В. Г. – родена на ***** г. в гр. П.,
живуща в гр. П., ул. „*****, ***, *****, с начално образование, неработеща,
неомъжена /живуща на фактическо съжителство/, неосъждана, ЕГН
***** за ВИНОВНА в това, че на 14.05.2020г. в гр. П. е арушила мерки,
издадени против разпространяването или появяването на заразна болест по
хората, въведени със Заповед № РД-01-183/06.04.2020г. на Министъра на
здравеопазването на Република България /изм. със Заповед № РД-01-229 от
22.04.2020г. и Заповед № РД-01-253/07.05.2020г. на Министъра на
здравеопазването на Република България, отм. със Заповед № РД-01-
265/14.05.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България/,
свързана с разпространението на COVID – 19 на територията на страната –
като лице по т. 1, раздел II от Заповед № РД-01-183/06.04.2020г. на
Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на
основание чл. 61, ал. 2 и чл. 63, ал. 1, 3, 5, 6 и 7 от Закона за здравето, чл. 73
от АПК, чл. 29 от Наредба № 21 от 2005г. за реда за регистрация, съобщаване

и отчет на заразните болести, във връзка с усложняващата се епидемична обстановка на територията на страната и лице по т. 5, раздел I от Заповед № РД-01-265/14.05.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на основание чл. 61, ал. 2 и чл. 63, ал. 4, 5 и 11 и чл. 63в от Закона за здравето, чл. 73 от АПК, поставено под карантина с Предписание за поставяне под карантина с № COV-22-43025/02.05.2020г. на Столична Регионална здравна инспекция, не е изпълнила задължението да не напуска дома си, в който е посочила, че ще пребивава за посочения в предписанието 14-дневен срок, считано от 02.05.2020г. до 15.05.2020г. вкл., а именно на адрес: гр. П., ул******, като деянието е извършено по време на пандемия от COVID – 19, свързана със смъртни случаи, поради което и на основание чл.54, ал.1, вр. чл. 355, ал. 2 вр. ал. 1 от НК я е ОСЪДИЛ на ТРИ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, както и ГЛОБА в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева.

Със същата присъда РС П. е признал за ВИНОВЕН и подсъдимия И. Ф. А. – роден на 11.05.1977 г. в гр. П., живуща в гр. П., ул. „*****“, ***, *****, с начално образование, неработещ, неженен /живущ на фактическо съжителство/, осъждан /реабилитиран/, ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 14.05.2020г. в гр. П. е нарушил мерки, издадени против разпространяването или появяването на заразна болест по хората, въведени със Заповед № РД-01-183/06.04.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България /изм. със Заповед № РД-01-229 от 22.04.2020г. и Заповед № РД-01-253/07.05.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България, отм. със Заповед № РД-01-265/14.05.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България/, свързана с разпространението на COVID – 19 на територията на страната – като лице по т. 1, раздел II от Заповед № РД-01-183/06.04.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на основание чл. 61, ал. 2 и чл. 63, ал. 1, 3, 5, 6 и 7 от Закона за здравето, чл. 73 от АПК, чл. 29 от Наредба № 21 от 2005г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести, във връзка с усложняващата се епидемична обстановка на територията на страната и лице по т. 5, раздел I от Заповед № РД-01-265/14.05.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на основание чл. 61, ал. 2 и чл. 63, ал. 4, 5 и 11 и чл. 63в от Закона за здравето, чл. 73 от АПК,

поставено под карантина с Предписание за поставяне под карантина с № COV-22-43023/02.05.2020г. на Столична Регионална здравна инспекция, не е изпълнил задължението да не напуска дома си, в който е посочил, че ще пребивава за посочения в предписанието 14-дневен срок, считано от 02.05.2020г. до 15.05.2020г. вкл., а именно на адрес: гр. П., ул*****, като деянието е извършено по време на пандемия от COVID – 19, свързана със смъртни случаи, поради което и на основание чл.54, ал.1, вр. чл. 355, ал. 2 вр. ал. 1 от НК го ОСЪЖДА на ЧЕТИРИ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, както и ГЛОБА в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева.

Срещу присъдата са постъпили жалби от подсъдимите чрез защитниците им. Претендира се че деянията са маловажни и се иска оправдаването на подсъдимите. Алтернативно се иска намаляване на размера на наложените наказания.

Съдът, след като се запозна с оплакванията в жалбите и становищата на страните, изразени в пледоариите пред въззивната инстанция, и при направената служебна проверка установи следното:

Жалбите са подадени в законния срок от лица които имат право на жалба и в този смисъл са процесуално допустими.

По същество:

Производството е протекло за подсъдимите задочно в хипотезата на чл.269, ал.3, т.1, т.2 и т.4, б."а" от НПК. За да постанови атакувания съдебен акт, РС П. е приел за установена следната фактическа обстановка:

С Решение от 13.03.2020г. на 44-то Народно събрание на Република България (обн. ДВ, бр. 22/13.03.2020г. – извънреден), на основание чл. 84, т.12 от Конституцията на Република България е обявено извънредно положение върху цялата територия на Република България, първоначално за периода от 13.03.2020г. до 13.04.2020г., впоследствие удължено до 13.05.2020г. с решение за удължаване на срока на обявеното извънредно положение (обн. ДВ, бр. 33 от 07 април 2020г.). Със същото решение е възложено на Министерски съвет да предприеме всички необходими мерки за овладяване на извънредната ситуация във връзка с пандемията от COVID - 19, обявена в световен мащаб от Световната здравна организация.

COVID - 19 представлява инфекциозно заболяване. В края на януари 2020г., в съответствие с разпоредбите на Международните здравни правила, заболяването е обявено от Световната здравна организация за спешно за общественото здраве от международно значение, като впоследствие, предвид повсеместното му разпространение в световен мащаб и засягането на голям брой хора, COVID-19 е, обявено за пандемия.

С Решение № 325 на Министерския съвет от 14 май 2020г. (л. № 91 от ДП) в страната е обявена извънредна епидемична обстановка, свързана с епидемичното разпространение на COVID - 19 и съществуващата опасност за живота и здравето на гражданите, удължена с Решение № 378 на Министерския съвет от 12 юни 2020г. и с Решение № 482 на Министерския съвет от 15 юли 2020г. На основание чл. 61, ал. 2 и чл. 63, ал. 1, 3, 5, 6 и 7 от Закона за здравето, чл. 73 от АПК, чл. 29 от Наредба № 21 от 2005г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести, във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID - 19 на територията на страната, както и по препоръки на Националния оперативен щаб, създаден със Заповед № Р- 37/26.02.2020г. на министър-председателя на Република България, Министърът на здравеопазването на Република България издал Заповед № РД-01-183/06.04.2020г. за въвеждане на противоепидемични мерки на територията на Република България. Със заповедта се въвеждат неотложни противоепидемични мерки с цел осигуряване живота и здравето на гражданите. Мерките по тази заповед се предприемат с цел ограничаване на епидемията от COVID - 19, която представлява тежка извънредна ситуация, свързана с общественото здраве в национален и световен мащаб. Това обосновава характера им на мерки от изключително висок обществен интерес. Поради това всяко нарушаване на тези мерки се явява грубо, тъй като последиците от неприлагането, респ. нарушаването на мерките, биха причинили значителни или трудно поправими, включително и непоправими вреди за живота и здравето на хората.

Съгласно раздел II, т. 1 от същата заповед, под карантина за срок от 14 дни се поставят лицата, влезли на територията на страната от други държави, посочени в заповед на Министъра на здравеопазването, сред които и Федерална република Германия. С т. 8 от заповедта е регламентирано, че

лицата, поставени под карантина, са длъжни да не напускат домовете си или мястото, в което са посочили, че ще пребивават за посочения в предписанието срок. Със същата заповед е утвърден образец на предписание за поставяне под карантина.

С последващите заповеди № РД-01-229/22.04.2020г. и Заповед № РД-01-253/07.05.2020г. визираната по-горе Заповед № РД-01-183/06.04.2020г. на Министъра на здравеопазването на Република България първоначално била изменена, а впоследствие отменена със Заповед № РД-01-265/14.05.2020г.

На 02.05.2020г., в 14:34 часа, подсъдимите Б. В. Г., и И. Ф. А., се завърнали в Република България от рискова зона - Федерална република Германия. Те пристигнали на ГКПП „Аерогара София“ с пътнически самолет на авиокомпания „Wizz Air“ - полет № W64332. При пристигането им на летището, като лица по т. 1, раздел II от действащата към този момент Заповед на министъра на здравеопазването № РД-01-183/06.04.2020г., органите на Столична Регионална здравна инспекция им връчили срещу подпис съответно Предписание за поставяне под карантина с № COV-22-43025/02.05.2020г. и Предписание за поставяне под карантина с № COV-22-43023/02.05.2020г. Така двамата били поставени под домашна карантина за срок от 14 дни, като карантинният период бил от 02.05.2020г. до 15.05.2020г. включително. В издадените им предписания двамата подсъдими посочили, че адресът,

на който ще пребивават за посочения 14-дневен срок, е адресът им по регистрация като постоянен и настоящ, а именно: гр. П., ул*****, където двамата живеели на семейни начала. Те били запознати лично с текста на предписанията, в удостоверение на което се подписали собственоръчно, като им били връчени екземпляри от същите. С издадените им предписания за поставяне под карантина те били предупредени за наказателната отговорност, предвидена по чл. 355 от Наказателния кодекс за неспазването на посочените мерки. Предписанията били издадени по утвърден образец, от надлежен компетентен орган и съдържали всички изискуеми реквизити. Двамата попълнили и формуляри за събиране на данни на пристигащи пътници от зони с разпространение на COVID - 19 във връзка с епидемична ситуация, в които повторно декларирали, че са информирани да спазват 14-дневната карантина.

Персоналните данни на поставените под карантина Б. В. Г. и И. Ф. А. били подадени към уеб-базираната информационна система Регистър на поставените под карантина лица и диагностицирани с COVID-19“, а оттам - към информационните масиви на МВР.

С оглед осъществяване на контрол за спазване на мерките, наложени на карантиниранията лица, били извършвани проверки по места от страна на екипи на ОД на МВР - гр. Пловдив. В тази връзка на 14.05.2020г., около обяд, свидетелите Г. Л. С. и В.Р. М., полицейски инспектори от *** РУ на МВР Пловдив, посетили адреса на подсъдимите Г. и А., където не ги открили в апартамента. Това наложило да търсят подсъдимите по телефон, при което се свързали с подсъдимия А., който им обяснил, че двамата с жена му – подс.Г., се намират в местната джамия, при ходжата А. (свидетелят А.), който извършвал религиозен ритуал на подсъдимата Г. във връзка с нейното „нестабилно психическо състояние“. В рамките на 15-20 до 30 минути двамата подсъдими се прибрали на адреса, като обяснили на полицейските служители, че са наясно със задължението да спазват условията по карантината, а последните им разпоредили да не нарушават предписанията на РЗИ. Полицейските служители се свързали по телефон със свидетеля М., който потвърдил обстоятелството, че малко преди това двамата подсъдими са били при него в молитвения дом, за да четат молитва на подсъдимата Г.. Свидетелят М., обаче, посъветвал подсъдимите да се обърнат към психиатър във връзка с психичното здраве на подсъдимата Г.. Дватама подсъдими не показали признаци на някакво заболяване, нямало соматични неразположения, нито свидетелят М. почувствал такива след срещата си с тях.

РС Пловдив е приел за установена тази фактическа обстановка приемайки вменяемостта на двамата подсъдими, въз основа заключения на изготвени в хода на досъдебното производство съдебнопсихиатрични експертизи на подсъдимите; от показанията на свидетелите Г. Л. С., В.Р. М., А., дадени в хода на съдебното следствие, включително и от показанията на същите свидетели, дадени на досъдебното производство и частично прочетени на основание чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.2, пр.2 от НПК относно датата на инкриминираните събития, и надлежно приобщени към доказателствения

материал; от писмените доказателства, събрани на досъдебното производство, приобщени към доказателствения материал, от заключения на СПЕ, предписания за поставяне под карантина; писма от СРЗИ-София; формуляри за събиране на данни на пристигащи пътници от зони с разпространение на COVID - 19 във връзка с епидемична ситуация; Решение № 325/14.05.2020г. на МС, Заповеди на МЗ, справки за пътувания на лице - български гражданин; справки за задгранични пътувания, справки за лица АИС „БДС”, справки за издирвани лица, справки за съдимост и характеристични справки. Показанията на свидетелите първоинстанционният съд е кредитирал в цялост, като непротиворечиви, последователни и взаимно допълващи се. Съдът е възприел и приложените по делото писмени доказателства, а също и СПЕ-и. Доказателствата първоинстанционният съд е обсъдил детайлно и във връзка с предмета на доказване – поотделно и в съвкупност с останалия доказателствен материал.

При така възприетата фактическа обстановка и доказателствен анализ, първоинстанционният съд е приел за установено, че подсъдимите са извършили от обективна страна престъплението по чл.355, ал.2 вр. ал.1 от НК при форма на вината пряк умисъл.

По отношение индивидуализацията на наказанието, първоинстанционният съд е обсъдил критериите по чл.54 от НК, откривайки, както смекчаващи, така и отегчаващи отговорността обстоятелства, отчитайки превес на смекчаващите и в рамките предвидени в закона, е приел, че за подсъдимите наказание лишаване от свобода за срок предвидения минимум в чл.39 от НК от три месеца лишаване от свобода за подсъдимата Г. и четири месеца лишаване от свобода за подсъдимия А., предвид обстоятелството, отчетено от първоинстанционния съд като лоша характеристична данна – предишни осъждания за които е реабилитиран. Кумулативното наказание глоба и за двамата подсъдими е определено в долната граница от 10000лв. Тези наказания според първоинстанционния съд биха осъществили целите на чл.36 от НК. Изпълнението на така определените наказания, първоинстанционният съд е отложил по реда на чл. 66 ал.1 от НК, обсъждайки наличието на предпоставките за това – за срок от три години.

Първоинстанционният съд е изложил мотиви относно

неприложимостта на чл.55 от НК.

Пред въззивния съд делото е по инициатива на подсъдимите, които чрез служебните си защитници претендират, че деянията са маловажни и се иска оправдаването им. Алтернативно се иска намаляване на размера на наложените наказания.

Съдът намира исканията на защитата за неоснователни.

При самостоятелния прочит на доказателствения материал и съпоставката му с мотивите на присъдата, въззивният съд установи, че първоинстанционният съд е приел за установена фактическата обстановка по делото при точно, коректно и съответно спазване на процесуалните правила и принципи, при всестранен, задълбочен и обективен анализ на събраните по делото доказателства, които са възприети от съда по единствено възможния начин, без интерпретации, коректно и правилно, а изводите относно доказаността на обвинението и съставомерността на деянието са законосъобразни и правилни. Присъдата е стъпила на изчерпателен гласен доказателствен материал и писмени доказателства и доказателствени средства приобщени по делото, които в своята съвкупност и според въззивния съд установяват именно възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка. В това отношение защитата не излага възражения.

Претенцията на двамата защитници, че деянията на подзащитните им са маловажни и се иска оправдаването им, не могат да се възприемат от въззивния съд и настоящия съдебен състав го счита за неоснователно, още повече, че маловажността определя по-лека квалификация, каквато в случая законодателят не е предвидил. Съгласно чл.93 т.9 от НК *"Маловажен случай"* е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Деянието по чл. 355, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК е формално престъпление, т. е. не се изисква да има определен вредоносен резултат, за да е съставомерно. С него се застрашават определени обществени отношения. Целта на мерките по цитираните по-горе заповеди на министъра на здравеопазването е да ограничат разпространението на заразна болест COVID-19. Процесните

деяния на подсъдимите не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други случаи. Наличието или липсата на вредни последици са изключени от преценката за степента на обществената опасност, тъй като престъплението е формално.

Алтернативното искане на двамата защитници – да се намали на размера на наложените наказания, също е неоснователно – те са наложени при отчитане изчерпателно на смекчаващите обстоятелства – на възможния минимум по закон в това число и по отношение кумулативното наказание глоба, за което защитниците уточниха, че се касае искането им.

Въз основа на горните мотиви, обсъждащи законосъобразността на присъдата, и като не установи по реда на чл.314 от НПК наличието на други, които да обосновават отмяната ѝ, Пловдивският Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 55 от 10.03.2022 г. по н.о.х.д. № 20215330203581/ 2021 г. на РС Пловдив.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____